

Commissie van wijzen Beknopt verslag bijeenkomst 4 mei 2020

1. Samenstelling van de commissie

De Commissie van wijzen (hierna: de commissie) bestaat volgens het Instellingsbesluit van 16 december 2019, Stcrt. 2019, 70689, uit prof.mr.dr. M.B.A. van Hout, mr.dr. L.J.A. Pieterse en mr. C. Schaap. Omdat aan de commissie met toepassing van art. 2, lid 3, van het Instellingsbesluit vele nieuwe en tijdrovende taken zijn toebedacht in het Eindadvies 'Omzien in verwondering 2' van de Adviescommissie uitvoering toeslagen (hierna: Donner-2) zijn twee nieuwe leden aangezocht: mr. J.P.F. Slijpen en mr.dr. E.B. Pechler. Hun benoeming is nog niet geformaliseerd. Omdat de Belastingdienst Toeslagen (hierna: BT) haast heeft met de uitvoering van Donner-2 (er is toegezegd dat alle bij CAF-dossiers betrokken personen vóór eind mei 2020 een bericht zullen krijgen) moesten de beoogde nieuwe leden reeds worden ingeschakeld zonder dat zij officieel benoemd zijn. BT heeft zich daarmee akkoord verklaard.

2. Het rapport Donner-2

In onderdeel 3.2.5.1 van het rapport Donner-2 is de werkwijze beschreven ter vaststelling van de CAF-dossiers waarin sprake is geweest van een groepsgewijze, institutioneel vooringenomen behandeling, vergelijkbaar met de werkwijze van BT in het CAF 11-dossier. De ouders in die CAF-dossiers moeten dan voor eenzelfde compensatieregeling in aanmerking komen als CAF 11-ouders. Dit is in de Kabinetsreactie van 13 maart 2020 volledig overgenomen.

Donner-2 (blz. 26) heeft aan de hand van de gegevens uit het ADR-rapport een aantal CAF-dossiers geïdentificeerd waarin een met CAF 11 vergelijkbare werkwijze *waarschijnlijk* het geval is (categorie I) en dossiers waarin dit *mogelijk* het geval is (categorie II). Nader onderzoek van individuele gevallen door BT moet uitwijzen of daadwerkelijk sprake is geweest van een met CAF 11 vergelijkbare behandeling. Donner-2 rekent 10 CAF-dossiers tot categorie I en 7¹ + 4 dossiers tot categorie II. Daarnaast is nader onderzoek gewenst naar het dossier-Bebegim.

Wanneer BT bij CAF-dossiers in categorie I (waarschijnlijk vergelijkbaar) concludeert dat toch geen groepsgewijze vooringenomen aanpak is gehanteerd, moet die conclusie ter bevestiging worden voorgelegd aan de commissie. In de tot categorie II (mogelijk vergelijkbaar) gerekende dossiers moeten zowel de positieve als de negatieve conclusies van BT door de commissie worden getoetst. Dat geldt ook voor de conclusie uit het nader onderzoek in het Bebegim-dossier.

3. Bijeenkomst van 4 mei 2020

Voorafgaande aan de bijeenkomst van 4 mei 2020 heeft BT aan de commissie per te beoordelen CAF-dossier de volgende documenten toegestuurd: een werkbestand met detailinformatie per dossier, het opdrachtformulier, een werkbestand analyse en een voorlopige conclusie. Voorts een document 'UHT werkinstructies analyse CAF-vergelijkbaar' waarin de werkwijze van BT bij het onderzoek is beschreven.

De voltallige commissie heeft deze stukken bestudeerd. In verband met corona-perikelen hebben alleen de commissieleden Diana van Hout, Paul Slijpen en Cees Schaap de bijeenkomst van 4 mei 2020 in Utrecht bijgewoond. De beide andere leden hebben tevoren hun vragen en opmerkingen doorgegeven en zijn achteraf op de hoogte gebracht van het verloop en de resultaten van de bijeenkomst, waarmee zij hebben ingestemd.

De bijeenkomst is namens BT bijgewoond door artikel 10 lid 1(d) Wet openbaarheid van bestuur

.

Aan de hand van sheets is de werkwijze van BT nader toegelicht. Waar bij het onderzoek wegens de grote omvang van een CAF-dossier is volstaan met een steekproef van 25 of 30 individuele dossiers is deze at random samengesteld.

1 Donner-2 telt CAF-Kidzzl/Kidzz, Palace kennelijk als twee dossiers en komt tot 8

4. Behandelde CAF-dossiers

Van de 10 als 'waarschijnlijk vergelijkbaar' aangemerkte CAF-dossiers heeft BT vier dossiers niet aan de commissie voorgelegd omdat zij deze als met CAF 11 vergelijkbaar hebben aangemerkt: CAF-Swierigheid, CAF-Beilen, CAF-Danny De en CAF-Vanuatu.

Zes CAF-dossiers uit categorie I² zijn aan de commissie voorgelegd omdat BT deze vooralsnog niet voldoende vergelijkbaar met CAF 11 had beoordeeld. De commissie heeft in twee gevallen anders geoordeeld; zie hierna onder 8.

Van de twaalf mogelijk vergelijkbare dossiers (incl. Bebegim) heeft BT vier dossiers als vergelijkbaar met CAF 11 beoordeeld, waarmee de commissie heeft ingestemd. Van de overige acht CAF-dossiers die door BT voorlopig als onvoldoende vergelijkbaar met CAF 11 waren beoordeeld, is de commissie in vier gevallen tot een andere conclusie gekomen; zie hierna onder 8.

5. Beoordelingsmaatstaf

In het rapport Donner-2 is als beoordelingsmaatstaf voor de vaststelling van een met CAF 11 vergelijkbare werkwijze een vijftal criteria opgesomd (blz. 23, laatste alinea) die een individuele beoordeling vergen. Het betreft:

- 1 – collectieve stopzetting zonder een voorafgaande individuele beoordeling die dit rechtvaardigde ('zachte stop');
- 2 – het breed uitvragen van bewijsstukken over één of meerdere jaren;
- 3 – gevolgd door een zero tolerance-controle;
- 4 – het niet nader uitvragen van informatie bij gebleken tekortkoming daarin;
- 5 – het afwijzen of reduceren van KOT-aanspraak bij de minste of geringste onregelmatigheid in de stukken.

Het rapport Donner-2 benadrukt dat het voor de beoordeling van de vergelijkbaarheid niet gaat om de optelsom van deze kenmerken of het afzonderlijk aanwezig zijn daarvan, maar om het in samenhang voorkomen daarvan in een dossier. De afwezigheid van één kenmerk betekent niet dat geen sprake is van institutionele vooringenomenheid; evenmin betekent de aanwezigheid van meerdere kenmerken per definitie institutionele vooringenomenheid.

BT heeft begrijpelijkerwijs bij de individuele beoordeling geworsteld met deze niet aanstonds heldere richtlijnen, dit vooral ook omdat binnen één CAF-dossier nogal eens verschillen bleken in behandeling van de individuele dossiers, al dan niet ingegeven door de kwaliteit van de ingebrachte bewijsstukken. Ook in de verslaglegging van de BT-onderzoeken van de onderhavige CAF-dossiers zijn onderlinge verschillen te zien. Met name bleek het moeilijk om 'zero tolerance' te onderscheiden van een 'gewone' strenge beoordeling van overgelegde bewijsstukken³.

Een en ander bemoeilijkt de commissie om tot een eenduidige beoordeling van de CAF-dossiers te komen.

Het rapport Donner-2 signaleert (blz. 25 onder 3.2.3.2, tweede alinea) dat als vertrekpunt voor de identificatie van andere CAF-dossiers waarin BT op vergelijkbare wijze te werk is gegaan als in het CAF 11-dossier, is uitgegaan van het ADR-rapport. De in dit rapport beschikbare kwantitatieve informatie biedt geen definitief uitsluitel of de betrokkenen groepsgewijs vooringenomen zijn behandeld; daarvoor is het nodig de individuele dossiers van de betrokkenen te bekijken, aldus Donner-2.

Dat betekent tevens dat het niet uitgesloten is dat ook in andere CAF-dossiers dan thans zijn

2 Met inbegrip van de dossiers CAF-Tonga 2 en CAF-Kuil die enkele dagen later zijn toegezonden; de bespreking is in dit verslag opgenomen

3 Als voorbeelden van zero tolerance noemt BT: op nihil stellen bij ontbreken van slechts een enkel bewijsstuk; niet antwoorden op vragen van betrokkenen welke gegevens ontbraken.

onderzocht⁴, sprake zal zijn van een met CAF 11 vergelijkbare werkwijze. Dat zal beoordeeld moeten worden naar aanleiding van meldingen van de betrokken ouders zelf (zie de 'vierde stap' op blz. 31, vierde alinea).

Een en ander scherpt in dat zowel bij de onderhavige als de toekomstige beoordeling van CAF-dossiers een zoveel mogelijk eenvormige werkwijze moet worden vastgesteld.

6. *Uitgangspunten van de commissie*

De commissie is bij zijn beoordeling uitgegaan van de bevindingen in individuele dossiers, zoals die door BT zijn neergelegd in de aan de commissie ter beschikking gestelde stukken. Een eigen onderzoek in alle individuele dossiers is onmogelijk. Er is bovendien geen reden aan de betrouwbaarheid van de opsommingen en de samenvattingen van de bevindingen van BT te twijfelen, ook niet in de gevallen waarin is volstaan met een aselecte steekproef.

Veelal monden de bevindingen van BT uit in een mathematische beoordeling aan de hand van aantallen en percentages. De commissie acht die benadering in beginsel werkbaar.

Om te komen tot een eenvormige werkwijze heeft de commissie de volgende uitgangspunten geformuleerd. Benadrukt wordt dat de daarbij gehanteerde getallen en percentages een vertrekpunt vormen. Nuancering is steeds mogelijk aan de hand van overige bevindingen in het desbetreffende CAF-dossier.

De commissie is gekomen tot de navolgende benadering voor de vaststelling of sprake is van een groepsgewijze, institutioneel vooringenomen behandeling die met de werkwijze van CAF 11 vergelijkbaar is:

a. in *meer dan 50 %* van de individuele dossiers zijn de uitkeringen stopgezet vóór een inhoudelijke behandeling van de opgevraagde bewijsstukken had plaatsgevonden (de '*zachte stop*').⁵

NB: Dit percentage moet uitsluitend worden gerelateerd aan de gevallen waarin een zachte stop mogelijk was, dus niet voor verstreken jaren en ook niet als het CAF-onderzoek pas in december is gestart.

b. in het CAF-onderzoek heeft een *brede uitvraag* van bewijsstukken plaatsgevonden.

NB: Aan deze eis is in alle voorliggende dossiers voldaan; steeds zijn de bewijsstukken van het lopende jaar en een of meer verstreken jaren opgevraagd.

c. in *meer dan 60%* van de gevallen waarin geen of onvoldoende bewijsstukken waren overgelegd, is niet de gelegenheid geboden om alsnog de ontbrekende bewijsstukken over te leggen (*geen rappel*).

NB: De gevallen waarbij de definitieve stopzetting van de uitkeringen is aangekondigd en waarbij tevens wordt meegedeeld dat inbreng van nadere bewijsstukken alsnog mogelijk is (codering 'DVTSAR') beschouwt de commissie niet als een rappelbrief.

Voormelde uitgangspunten gelden uitdrukkelijk als in beginsel. Aanwijzingen dat in niet weinig gevallen vastgesteld kan worden dat sprake is van 'zero tolerance' kunnen de doorslag geven om tot het oordeel 'vergelijkbaar met CAF 11' te komen. Dat geldt bijvoorbeeld ook als voldoende nauwkeurige gegevens omtrent aantallen zachte stops of ontbrekende rappellen ontbreken.

Daarnaast is bij twijfel een toetssteen of in een grote meerderheid van de individuele gevallen stopzetting of reductie van de KOT-uitkeringen heeft plaatsgevonden.⁶ Ook de inhoud van het opdrachtformulier kan nog een rol spelen.

Tenslotte heeft de commissie als stelregel aangehouden dat bij blijvende twijfel in het voordeel van de burger behoort te worden beslist.

4 Het ADR-rapport noemt in totaal 149 CAF-dossiers

5 Het ADR-rapport meldt dat bij CAF 11 (Hawaii, startdatum 25-4-2014) in 53% van de gevallen een zachte stop is toegepast

6 Bij CAF 11 in 91% van de gevallen, aldus ADR-rapport

Opmerking verdient dat stopzettingen omdat in het geheel niet is gereageerd op de uitvraag van bewijsstukken uiteindelijk niet zullen leiden tot compensatie zoals die bij CAF 11 is toegekend, omdat het niet reageren een grond is om die compensatie te weigeren (evenals in de gevallen waarin evident geen recht op KOT bestond).

7. Individuele schrijvende gevallen

De groepsgewijze beoordeling van CAF-dossiers brengt noodzakelijkerwijs mee dat, bij het ontbreken van vooringenomen behandeling van de groep in zijn geheel, niettemin in individuele gevallen sprake kan zijn van een zeer schrijvend resultaat als gevolg van de werkwijze van BT in dat geval. Enkele van dergelijke bevindingen zijn gesignaleerd in de onderhavige rapportage van BT.⁷

Omdat de CAF-groep als geheel genomen niet vergelijkbaar is met CAF11 hebben individuele leden van die groep geen recht op de voor CAF 11 geldende compensatieregels. De aangekondigde 'reparatie' (proportionele toepassing van de KOT-regels) doet in die gevallen niet altijd recht aan het herstel van het door BT veroorzaakte leed.

De commissie bepleit dan ook met klem dat in schrijvende individuele gevallen een passende compensatie wordt geboden.⁸

8. Bespreking van de CAF-dossiers

Op 4 mei 2020 zijn de navolgende CAF-dossiers besproken aan de hand van de door BT verstrekte gegevens (zie punt 3. hiervoor) en de door BT op vragen van de commissie gegeven toelichtingen.

De commissie wil benadrukken dat in de CAF-dossiers die als 'niet vergelijkbaar met CAF 11' worden aangemerkt, de individuele betrokkenen wél in aanmerking kunnen komen voor de 'reparatie' (o.m. proportionele teruggaven) die in het aangekondigde wetsvoorstel zal worden geregeld, indien zij aan de daarvoor te stellen voorwaarden voldoen.

Samengevat is het resultaat van de vergadering als volgt:

I. Waarschijnlijk vergelijkbare CAF-dossiers waarvan de voorlopige conclusie van BT luidde dat zij toch niet voldoende met CAF 11 vergelijkbaar waren en die daarom aan de commissie moeten worden voorgelegd:

CAF-Tonga 2014 (20 BSN; startdatum 7-4-2014)

Voorlopige conclusie BT: *Niet* vergelijkbaar met CAF-11. Geen excessieve controle; meeste betrokkenen hebben hun eigen bijdrage niet of niet geheel betaald.

Commissie: Eens met BT. Uit ADR-rapport blijkt dat alle bezwaren ongegrond zijn verklaard; dat wijst ook niet op afwijzingen vóórdat bewijsstukken waren gecontroleerd. Bij gedeeltelijke betaling zal reparatie in komend wetsvoorstel (proportionele teruggave) een passende oplossing kunnen bieden.

CAF-Danny De Twins (86 BSN; steekproef 30 BSN; startdatum 14-11-2014)

Voorlopige conclusie BT: *Niet* vergelijkbaar met CAF 11. In veel gevallen geen of nauwelijks bewijsstukken; wel aangeleverde bewijsstukken veelal onjuist/onvolledig of zelfs vals; grote verschillen per burger; geen groepsgewijze vooringenomen aanpak.

Commissie: Eens met BT. Weinig gegronde bezwaren (13%) wijst niet op vooringenomenheid.

NB: Wel in individueel geval een zeer schrijvende behandeling waarvoor compensatie op

7 In het CAF-dossier Danny De Twins is geen sprake van een groepsgewijze vooringenomen aanpak, maar wordt door BT een individueel geval beschreven waarin BT concludeert dat “bij deze burger behóórlijk veel [is] misgelopen vanuit Toeslagen”.

8 De Staatssecretaris heeft zich in brieven van 13 maart 2020 en 22 april 2020 reeds over een oplossing voor schrijvende gevallen uitgelaten.

zijn plaats is; zie punt 7 hierboven.

CAF-Caledonië 2015 (30 BSN; startdatum 9-7-2015)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11.

Commissie: *Wel* vergelijkbaar met CAF 11. In de meeste gevallen is pas gerappelleerd in de stopzettingbrief, toen die stopzetting niet meer kon worden voorkomen: dat zijn geen echte rappellen.

Zachte stop volgens BT in 64% van de gevallen; brede uitvraag in alle gevallen; stopzetting/reductie KOT in 89% van de gevallen.

CAF-Horse Shoe Bay (184 BSN; steekproef 25 BSN; startdatum: 16-4-2015)

Voorlopige conclusie BT: In overwegende mate niet vergelijkbaar met CAF 11.

Commissie: *Wel* vergelijkbaar met CAF 11. In alle gevallen waarin een toeslag liep is een zachte stop toegepast en heeft brede uitvraag plaatsgevonden; in 60% van de gevallen is niet gerappelleerd; stopzetting in 76% van de gevallen. 90% stopzettingen/reducties. Bovendien is BT zelf van oordeel dat in 30% van de gevallen sprake is van zero tolerance.

CAF-Tonga 2 (106 BSN; steekproef 25 BSN; startdatum 9-5-2014)

Voorlopige conclusie BT: *Niet* vergelijkbaar met CAF-11. Wel in vrijwel alle gevallen een zachte stop, maar bij onvoldoende (of geen) overgelegde bewijsstukken is steeds een rappel gezonden en nader onderzoek.

Commissie: Eens met BT. Geen excessieve controle.

CAF-Kuil (20 BSN; startdatum 9-7-2015)

Voorlopige conclusie BT: *Niet* vergelijkbaar met CAF-11. Na zachte stop is voldoende tijd geboden om alsnog bewijsstukken aan te dragen. Geen excessieve controle.

Commissie: Eens met BT.

II. *Mogelijk vergelijkbare* CAF-dossiers die alle aan de commissie worden voorgelegd:

CAF-Oahu (42 BSN (volgens ADR 45); startdatum 25-7-2014)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11 omdat geen sprake is van excessieve controle als patroon bij de groep als geheel. Stopzetting heeft in veel gevallen terecht plaatsgevonden.

Commissie: *Wel* vergelijkbaar met CAF 11. In 22 van de 40 lopende zaken is een zachte stop toegepast. In 34 van de 74 gevallen is niet gerappelleerd. In 20 van de 48 gevallen waarin wel bewijsstukken waren ingezonden is volgens BT sprake van zero tolerance. Dat in meer dan 1/3 van de gevallen geen reactie is ontvangen, is niet beslissend. Al met al een twijfelgeval, maar dan geldt: in voordeel van de burger beslissen.

CAF-Danny De Fase 2 (32 BSN; startdatum 21-10-2014)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11. Behandeling is zeer divers. Zero tolerance in minder dan 20% van de gevallen. Beschikbare informatie maar beperkt aanwezig wat een goede analyse bemoeilijkt.

Commissie: *Wel* vergelijkbaar met CAF 11. Voor zover gegevens beschikbaar zijn lijkt bij meer dan 50% een zachte stop toegepast. In meer dan 60% van de gevallen geen rappel. Meer dan 70% stopzetting van KOT. Bemoeilijking goede analyse komt voor rekening van BT. Daardoor ontstane twijfel in voordeel van de burger.

CAF-Anker (24 BSN (volgens ADR 119 dus steekproef); startdatum 10-12-2015)

Voorlopige conclusie BT: *Niet* vergelijkbaar met CAF 11. Geen groepsgewijze vooringenomen behandeling geconstateerd.

Commissie: Eens met BT. Geen zachte stop in de onderzochte jaren 2014 en 2015, want start pas in december 2015. In 95% van de gevallen eerst rappelbrief gestuurd. Stopzetting ná onderzoek in 45%. Vrijwel geen zero tolerance.

CAF-Inverness (22 BSN; startdatum 10-12-2015)

Voorlopige conclusie BT: In overwegende mate niet vergelijkbaar met CAF 11. In 91% geen zachte stop in 2014 en 2015. Veel van de rappellen bij stopzettingsbrief. Zero tolerance in 23% van de gevallen. In die gevallen wel vergelijkbaar met CAF 11.

Commissie: Wel vergelijkbaar met CAF 11. Zachte stop in de onderzochte jaren 2014 en 2015 niet mogelijk, want start onderzoek in december 2015. In 35 van de 44 gevallen wel een reactie op de brede uitvraag. Rappelleren en tegelijk stopzetten geldt niet als rappel. Relatief veel (23%) zero tolerance geconstateerd. Stopzetting/reductie in 66%. Twijfelgeval? Dan voordeel burger.

CAF-Balmaha (12 BSN; startdatum 19-2-2016)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11. Wel zachte stop en brede uitvraag, maar vervolgens steeds nette behandeling. Geen zero tolerance vastgesteld.

Commissie: Eens met BT. Voorts ook geen enkel bezwaar ingediend tegen stopzetting/reductie.

CAF-Mundo (90 BSN (ADR: 119); steekproef 25 BSN; startdatum 18-3-2016)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11. Onderzoek n.a.v. verdenkingen jegens burgers, niet van Mundo zelf. Wel 82% zachte stops in 2016, maar overigens normale werkwijze gevolgd.

Commissie: Eens met BT. Blijkens toelichtingen in werkbestand geen excessieve handelingen.

CAF-KidzzI Kidzz Palace (9 BSN; startdatum 11 april 2016)

Voorlopige conclusie BT: Wel vergelijkbaar met CAF 11. 77% zachte stops. Uitgebreide uitvraag. In 78% geen rappelbrief. In 16 van de 18 gevallen stopgezet, waarvan in 6 gevallen zero tolerance. Groepsgewijze behandeling.

Commissie: Eens met BT.

CAF-Caledonië (180 BSN, steekproef 51 gevallen, startdatum 19-2-2014)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11. In 21 gevallen geen reactie. Indien wel was gereageerd werd onvoldoende informatie aangeleverd. In 9 gevallen sprake van zero tolerance.

Commissie: Wel vergelijkbaar met CAF 11. In 10 van de 13 gevallen inzake 2014 een zachte stop. In 49 van de 51 gevallen uitgebreide uitvraag en in 50 van de 51 gevallen geen rappel. In alle 51 gevallen is KOT stopgezet of gereduceerd. (Zie ook parallel met CAF-Caledonië 2015 hierboven.)

CAF-Namdrik (11 BSN, startdatum 25-4-2014)

Voorlopige conclusie BT: Wel vergelijkbaar met CAF 11. 70% zachte stops, uitgebreide uitvraag, geen rappelbrieven, 'harde' aanpak, geen mogelijkheid geboden om stukken aan te vullen.

Commissie: Eens met BT. CAF-Namdrik liep gelijk op met CAF 11.

CAF-Punta (25 BSN met 131 aanvragen; startdatum 9-5-2014)

Voorlopige conclusie BT: Niet vergelijkbaar met CAF 11. Onderzoek n.a.v. buitenlandse IP-adressen. Wel relatief veel zachte stops. Uitgebreide uitvraag in slechts 50% van de 131 dossiers. Toeslag stopgezet of gereduceerd in 39% van de gevallen, dus 61% niet. 15% stopzetting met zero tolerance.

Commissie: Eens met BT. Doorslaggevend is dat slechts in 39% van de gevallen is stopgezet of gereduceerd, wat niet wijst op een institutioneel vooringenomen werkwijze ten aanzien van de groep.

CAF-Lanai (174 BSN, steekproef 25; startdatum 28-5-2014)

Voorlopige conclusie BT: *Wel* vergelijkbaar met CAF 11. Een kwart van de zaken komt al voor in CAF 11. In de meeste zaken geen rappel. Strenge controle bewijsstukken en afwijzing bij kleine onregelmatigheden. Pas behandeling in bezwaarfase, waarbij veel uitkeringen alsnog zijn toegekend.

Commissie: Eens met BT. Ligt in verlengde van CAF 11.

Bebegim (Toeslagjaren 2007-2011; 1280 aanvragers, steekproef 24 gevallen)

Voorlopige conclusie BT: *Wel* vergelijkbaar met CAF 11, voor zover het aanvragers van de KOT betreft die daadwerkelijk betrokken zijn geweest in het dossier Bebegim. Deze groep is vooringenomen behandeld: zij kregen een onpersoonlijke afwijzingsbrief waarin zij op de hoogte werden gesteld van de terugvorderingen van KOT, zonder dat zij daadwerkelijk werden geïnformeerd over welke jaren werd teruggevorderd.

Commissie: Eens met BT voor wat betreft deze groep. Het dossier Bebegim betreft niet een CAF-dossier. Donner-2 achtte specifiek onderzoek gewenst.

PS: Op nadere vragen van BT heeft de commissie bij mail van vrijdag 8 mei 2020 13:48 medegedeeld dat alle ouders die een brief ontvangen met de mededeling dat zij behoren tot een CAF-dossier dat met CAF 11 vergelijkbaar is, in beginsel aanspraak kunnen maken op toepassing van dezelfde compensatieregeling (behoudens in gevallen van ernstige onregelmatigheden) als de CAF 11-ouders. Dat geldt ook voor de ouders in het (niet-CAF) dossier Bebegim.